

ת"פ 62794/11/21 - מדינת ישראל נגד חאלד אבו סטילה, תאמר סבאח

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 62794-11-21 מדינת ישראל נ' אבו סטילה(עציר) ואח'

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. חאלד אבו סטילה
2. תאמר סבאח (עצור/אסיר בפיקוח)

בשם המאשימה: עו"ד עינב איטסקו-גולד

בשם נאשם 1: יוסף ח'ורי

גזר דין

(בעניינו של נאשם 1)

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות הבאות:

באישום הראשון - עבירת סחר בסמים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: "הפקודה").

באישום השני - עבירת סחר בסמים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה.

באישום השלישי - מסחר והספקה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודה.

2. על פי המתואר באישום הראשון, בין נאשם 1 לבין איהם ריאן, אין היכרות מוקדמת. בתאריך 28.10.21 פנה ריאן אל נאשם 1 וביקש לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג חשיש. בהמשך היום, נאשם 1 או מי מטעמו, מכר לריאן סם בכמות שאינה ידועה, תמורת סכום של 100 ₪.

על פי האישום השני, בין נאשם 1 לבין ופא חלייחל היכרות מוקדמת. בתאריך 03.11.21 פנתה חלייחל אל נאשם 1

וביקשה לרכוש ממנו סם. באותו מועד נפגשו השניים ונאשם 1 מסר לחלייחל סם מסוכן מסוג חשיש, בכמות שאינה ידועה, תמורת סכום של 200 ₪.

על פי האישום השלישי, הנאשמים הינם בני דודים. בין נאשם 1 לאדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, המכונה "פולי", קיימת היכרות מוקדמת על רקע עיסוקם בסחר בסמים. בתאריך 04.11.21 בשעה 18:46, פנה נאשם 1 אל האחר, וביקש לקבל ממנו סמים מסוכנים מסוג הרואין וקוקאין במטרה למכור אותם לאחרים. זמן קצר לאחר מכן פנה נאשם 1 אל נאשם 2, וביקש ממנו לנסוע לעכו על מנת לקחת את ההרואין והקוקאין מהאחר או מי מטעמו, ובתמורה להבאת הסמים הציע לו תשלום של 200 ₪. נאשם 2 נעתר לבקשה וסמוך לאחר מכן, נפגש עם נאשם 1 בחיפה על מנת לקבל ממנו רכב לצורך הנסיעה. נאשם 1 מסר לנאשם 2 רכב מאזדה בבעלותו ונאשם 2 יצא לנסיעה כשהוא רוכב ברכב מבלי שהחזיק ברישיון נהיגה או פוליסת ביטוח תקפה. בסמוך לשעה 19:35 נפגש נאשם 2 עם האחר או מי מטעמו בקרבת בית העסק "חומס סוהילה" בעיר עכו, וקיבל לידי, עבור נאשם 1, שקית ובה לכל הפחות 90 אריזות המכילות הרואין במשקל של לפחות 71 גרם נטו, וכן לפחות 114 אריזות ובתוכן קוקאין במשקל של לפחות 16.922 גרם נטו. לאחר מכן, חזר נאשם 2 בנסיעה מעכו לחיפה, כשהסמים מוחזקים על גופו על מנת למסרם לידי נאשם 1. בהגיעו לכניסה לחיפה, נעצר במחלף חירם על ידי המשטרה.

טיעוני המאשימה

3. ביחס לאישומים 1 ו-2 עתרה המאשימה למתחם ענישה משותף הנע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל; וביחס לאישום 3 עתרה למתחם ענישה נפרד הנע בין 3-5 שנות מאסר בפועל. המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם במחצית העליונה של המתחמים אליהם עתרה. כמו כן, ביקשה שיוטלו על הנאשם עונש מאסר מותנה, קנס, ופסילה בפועל. בנוסף, המאשימה ביקשה להורות על חילוט הרכב והטלפונים ששימשו לביצוע העבירה כמפורט בבקשת החילוט. לצד כל אלה ציינה המאשימה שלחובת הנאשם עונש מאסר על תנאי בן 7 חודשים אשר הוטל עליו בת"פ 64274-07-18. המאשימה טענה שנוכח העובדה שהנאשם הורשע במספר עבירות העונש המותנה חב הפעלה, וביקשה שהפעלתו תעשה במצטבר לכל עונש אחר.

4. המאשימה טענה כי אישומים 1 ו-2 נושאים אופי דומה והתרחשו בהפרש של ימים ספורים, לכן לעמדתה ניתן לקבוע מתחם עונשי אחד לגביהם. מנגד, נטען שאישום 3 מתאר אירוע בעל אופי אחר, ורמת חומרה גבוהה יותר, לכן יש לקבוע בעניינו מתחם ענישה נפרד.

5. נטען כי עבירות הסמים פוגעות בערכים החברתיים של שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים והשפעתם הממכרת וההרסנית. כמו כן, נטען כי עבירות אלה גורמות נזקים עקיפים כתוצאה מעבריינות הנלווית לשימוש בסמים, ובכלל זה הגנה על הביטחון האישי ורכוש הציבור.

6. נטען כי יש צורך להיאבק בעבירות הסמים, ובראשן בעבירות הסחר בסמים מסוכנים, שהפכו לרעה חולה, בין

היתר על-ידי השתת ענישה מרתיעה על הנוטלים חלק במערך הפצת הסמים.

7. נטען כי במקרה זה, חומרת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה בינונית, מאחר ומחד גיסא דובר במספר מקרים בהם הנאשם ביצע עסקאות בסמים; ומאידך גיסא, בשתיים מהעסקאות דובר בכמויות קטנות יחסית ובסכומי כסף נמוכים שהרוויח הנאשם ממכירת הסמים, בשים לב לכך שבעסקה השלישית היה צפוי להרוויח כסף רב, אולם בפועל תפסת הסם מנעה את מכירת הסמים על ידיו.

8. ביחס ל נסיבות הקשורות בביצוע העבירה נטען כי מדובר בעבירות שמטרתן הייתה הפקת רווח כספי קל, תוך תכנון מוקדם. בנוסף, נטען שנגרמו נזקים בריאותיים לשני הרוכשים באישום הראשון והשני, ואף צוין הנזק הפוטנציאלי הגדול שהיה טמון בעסקה המתוארת באישום 3, שכן אילו הנאשם היה מצליח לשים ידו על הסמים, נראה שהיו נמכרים לאנשים רבים אחרים, זאת לאור העובדה שהסמים נארוזו במעל 200 אריזות ייעודיות למכירה. עוד נטען כי הנאשם אף גרם במעשיו לנאשם 2 לעבור עבירה של החזקת סמים.

9. ביחס למדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות סחר בחשיש בכמויות קטנות, הפנתה המאשימה, בין היתר, לפסיקה כדלקמן:

- רע"פ 3627/13 **שדה נ' מדינת ישראל** (22.05.13) - דובר בנאשם שהורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן לאחר שמכר לשני אחרים סם מסוג קנבוס במשקלים של 0.8 גרם ו-1 גרם תמורת 80 ₪ בכל עסקה. הנאשם בעל נסיבות חיים קשות ועבר פלילי. בבית משפט השלום נגזר על הנאשם עונש בן 7 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור שהוגשו על חומרת העונש נדחו.

- רע"פ 5712/16 **אייזנבאך נ' מדינת ישראל** (17.08.06) - הנאשם הורשע על סמך הודאתו ב-4 עבירות של סחר בסם מסוכן. הנאשם סחר במשך כחודשיים בסם מסוכן מסוג קנבוס, במשקלים קטנים. הנאשם נעדר עבר פלילי, תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו היה חיובי והמליץ על ענישה בדמות של"צ. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. נדחו ערעור וכן בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש.

- רע"פ 7996/12 **יוסף נ' מדינת ישראל** (23.01.13) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 3 עבירות של סחר ותיווך בסם מסוג חשיש במשקל 6.17 גרם תמורת 200 ₪, 2.93 גרם תמורת 100 ₪, וכן בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין לצריכה עצמית. דובר בנאשם צעיר שלא ריצה בעבר עונש מאסר. בית המשפט קבע מתחם ענישה של 7-18 חודשי מאסר לכל עבירת סחר ותיווך בסמים, וגזר על הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור של הנאשם על גזר דינו נדחו.

- עפ"ג 22792-06-20 **יעקובוב נ' מדינת ישראל** (30.07.21) - נאשם שהורשע על פי הודאתו ב-4 עבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס במשקלים הנעים בין 1 עד כ-4 גרם. דובר בנאשם בעל עבר פלילי

מכביד ומצב רפואי רופף. נקבע מתחם ענישה בטווח שבין 10-20 חודשי מאסר, והושת עונש בן 12 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הופעל במצטבר עונש של שני חודשי מאסר מותנה כך שסך הכל הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של הנאשם על חומרת גזר הדין התקבל באופן חלקי כאשר המאסר המותנה הופעל בחופף ולא במצטבר, וזאת לאור מצבו הרפואי החמור.

- ת"פ (ק"ש) 40639-10-17 **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' בובו** (28.05.18) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 4 עבירות סחר בסמים מסוג קנאבוס ובעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לנאשם עבר פלילי בעבירות אחרות שאינו מכביד יתר על המידה ותסקיר המבחן בעניינו היה חיובי. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

10. ביחס למתחם הענישה הנהוג בסחר בהרואין או קוקאין, הפנתה המאשימה, בין היתר, לפסיקה כדלקמן:

- ת"פ 73635-01-18 **מדינת ישראל נ' אבאייב** (13.09.18) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של סחר בסם ואף צירף שני תיקי נוספים בגין עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית. באישום העיקרי דובר בסחר בסם מסוג קוקאין, כשאר הנאשם מכר את הסם לסוכן משטרה. דובר במכירה של כמויות סם משמעותיות תמורת סכומים של עשרות אלפי שקלים. בגין כל אחד מהאישומים בתיק העיקרי בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 30-60 חודשי מאסר. בסופו של דבר נגזרו על הנאשם 42 חודשים מאסר בפועל.

- ת"פ 68294-01-18 **מדינת ישראל נ' נס** (07.10.18) - הנאשם הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין. הנאשם מכר את הסמים לסוכן משטרה, כאשר בהתאם לאישום הראשון הנאשם מכר 29.93 גרם קוקאין בעבור 16,500 ₪; ובהתאם לאישום השני מכר הנאשם לסוכן 50.04 גרם קוקאין בעבור 22,500 ₪. ביחס לאישום הראשון נקבע מתחם ענישה שנע בין 23-50 חודשי מאסר; ביחס לאישום השני נקבע מתחם ענישה שנע בין 27-54 חודשי מאסר. בסופו של דבר הוטלו על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 1654/16 **שרר נ' מדינת ישראל** (27.02.17) - הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירות סחר בסם מסוכן; סיוע לסחר בסם; והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, זאת במסגרת שני אישומים שונים. דובר בנאשם שמכר סם מסוג קוקאין לסוכן משטרה בכמויות גדולות. בערכאה הדיונית מתחם העונש ההולם באישום הראשון הועמד על 24-48 חודשי מאסר, ובאישום השני הועמד על 36-60 חודשי מאסר. הנאשם נדון לעונש של 54 חודשי מאסר. בית המשפט העליון דחה ערעור שהוגש על חומרת העונש.

- ת"פ 975-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו צעלוק ואח'** (30.02.16) - נאשם 1 הורשע על פי הודאתו במכירת 51.54 גרם קוקאין לסוכן משטרה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 3-5 שנות מאסר

בפועל, והטיל על הנאשם עונש של 48 חודשי מאסר בפועל ערעור על חומרת העונש נדחה (ע"פ 2173/16).

11. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי מדובר בנאשם יליד שנת 1994 שהודה בכתב אישום מתוקן ללא ניהול הוכחות וחסך זמן שיפוטי יקר. עם זאת, לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות בעבירות סמים והוא אף ריצה בעבר מספר מאסרים, ועדיין לא נרתע מביצוע העבירות נשוא תיק זה. לפיכך, ביקשה המאשימה לגזור על הנאשם עונשי מאסר במחצית העליונה של מתחמי הענישה שהוצעו על ידה כאמור לעיל.

טיעוני ההגנה

12. נטען כי עם הגשת כתב האישום המתוקן הנאשם לקח אחריות מלאה ומוחלטת והביע חרטה על חלקו באירוע. נטען כי ההודיה לא ניתנה על רקע הסדר לעניין העונש, אלא כחלק מתיקון אורחות חייו השגויים של הנאשם, אשר בהיותו עצור תומך, החליט "לקחת את עצמו בידים" ולהתרחק מנגע הסמים. נטען שבהודייתו הנאשם חסך עדותם של עדים רבים.

13. נטען שמגיליון ההרשעות ניתן להתרשם שמשך 3 שנים הנאשם התרחק מעולם הסמים. נטען כי לאחר שנת 2017 הנאשם עבר תקופה קשה ונקלע לבעיות ואף על פי כן לא התקרב לסמים.

14. נטען שהנאשם שוהה לראשונה בחייו למשך תקופה ארוכה מאחורי סורג ובריח, וכי תנאי מעצר קשים בהרבה מתנאי מאסר. נטען שהנאשם לא ניסה לנהל את התיק במעצר בתנאים כחלק מלקיחת האחריות מצדו.

15. ביחס לאישומים 1-2, הסנגור עתר למתחם ענישה של עד 3 חודשי מאסר שניתן להסב לעבודות שירות. נטען כי מדובר באישומים שנכרכו לבית משפט זה רק בשל אישום מספר 3. ביחס לאישום השלישי, נטען כי בכמות של עד 100 גרם התיקים מוגשים לבית המשפט השלום, אולם במקרה זה הוגשו לבית המשפט המחוזי בשל עבירות הסחר והאספקה ולא בשל כמות של הסם. ביחס לאישום זה נטען שמתחם הענישה נע בין 18-24 חודשי מאסר.

16. נטען כי פולי אשר הוזכר בכתב האישום הוא מקור הסמים והוא זה שחילק את הסם למנות, ונטען שהנאשם 1 כלל לא נגע בסמים. נטען שחלקו של נאשם 2 הוא הדומיננטי באירוע. נטען שעובדות כתב האישום אינן מתייחסות לכוונת הרווח הכספי הנתענת על ידי המאשימה וכי בכתב האישום לא צוין שנאשם 1 היה מודע לכך שהסמים מחולקים לאריזות.

17. הסנגור אבחן את הפסיקה אליה הפנתה המאשימה ונטען כי פסיקה זו דווקא תומכת במתחם המוצע על ידי ההגנה. עוד נטען כי מנעד הענישה בעבירות אלה הוא רחב וכי ניתן למצוא פסיקה מקלה ומחמירה.

18. לענין הפעלת מאסרו על תנאי, אולם נטען שאין מדובר במאסר חב הפעלה שכן מדובר בכתב אישום אחד. נטען כי הנאשם היה קרוב לסיום תקופת התנאי, אשר עמדה להסתיים כשבועיים לאחר הגשת כתב האישום הנוכחי. התבקש שהעונש יופעל כולו בחופף, או לחלופין את מרביתו בחופף, לעונש שייגזר בתיק הנוכחי.

19. הסנגור הפנה לפסיקה כדלקמן:

- ת"פ 55579-03-22 **מדינת ישראל נ' פלדמן** (14.07.22) - נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו. הנאשם החזיק כמות בלתי מבוטלת של סמים מסוגים שונים, ובכלל זה MDMA, קטמין, קנבוס, LSD ועוד. בית המשפט קבע את מתחם העונש בין 18-36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, והשית על הנאשם, 21 חודשי מאסר בפועל, תוך שהפעיל עונש מאסר על תנאי במצטבר, כך שסך הכל נגזרו על הנאשם 23 חודשים מאסר בפועל.

- ת"פ (מחוזי-חי') 41687-01-22 **מדינת ישראל נ' SINGKHAM BUACHAI ט 9171173** (21.09.22) - נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות סחר בסם מסוכן, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים המשמשים להכנת סם מסוכן או לצריכתו. הנאשם מכר במשך כשנה סמים מסוג מתאמפטמין, לשמונה לקוחות שונים לפחות, בתדירות של מספר פעמים בחודש, בעלות של ₪ 500 לגרם. כמו כן, הוא נתפס כשבחזקתו כ-109 גרם וכן 20 טבליות המכילות סם מסוכן מסוג מתאמפטמין לצד כסף מוזמן בסך ₪ 14,700. הנאשם החזיק את הסמים כאשר הם מחולקים לשקיות פלסטיק קטנות. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 18-42 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. בית המשפט גזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל.

20. הסנגור ביקש שעונשו של הנאשם ימוקם בתחתית המתחם.

דברי הנאשם

21. הנאשם אמר שמתחרט על מעשיו, ציין שעבר הרבה דברים במעצרו ושלא נעים לו מאימו.

דין

22. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינם שמירה על בריאותו ושלומו הפיזי והנפשי של הציבור, הביטחון האישי ורכוש הציבור. בנסיבות הענין מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא בינונית.

23. מצאתי לאמץ את עמדת הצדדים ולקבוע מתחם אחד ביחס לאישום הראשון והשני ומתחם נפרד ביחס לאישום השלישי; זאת לנוכח טיב העבירות המיוחסות, סוג הסמים, טיב האירועים והמועדים בהם התרחשו האירועים המתוארים.

24. באשר לנסיבות ביצוע העבירה מדובר באירועים אשר בוצעו לאחר תכנון מצד הנאשם, כאשר הנאשם הבין את הפסול במעשיו והיה מסוגל להימנע מעשייתם. בנוגע למכירת החשיש - אין מדובר באירוע בודד או חד פעמי, אם כי לא דובר בכמויות משמעותיות של סם. בנוגע לאישומים אלה חלקו של הנאשם בלעדי. ביחס לאישום השלישי - גם מדובר בעליית מדרגה משמעותית, בשין לב לכך שמדובר בסם מסוג הרואין בכמויות משמעותיות. הנאשם רקם עסקה לרכישת הסם, והוא אשר יזם את הפניה לנאשם 2 לצורך הבאת הסמים מהמוכר, ואף סיפק לו את רכבו לצורך השלמת העסקה. חלקו באירוע משמעותי. כמתואר באישומים הראשון והשני - עסקאות הסמים הושלמו, ובכך התממש הנזק כתוצאה מביצוע עבירת הסחר בסמים; האירוע המתואר בכתב האישום הסתיים בכך שנאשם 2 נעצר כשברשותו הסם, אולם אין ספק כי אילו הסם היה מגיע לרחובות, לנוכח סוג הסם והכמויות הניכרות, היו נגרמים נזקים כבדים, ומשכך מצאתי שפוטנציאל הנזק היה משמעותי.

25. בהתאם לאמור לעיל ולמדיניות הפסיקה הנוהגת, בין היתר הפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים, מתחם עונש ההולם ביחס לאישום הראשון והשני עומד על 6-12 חודשי מאסר בפועל; וביחס לאישום השלישי מתחם העונש ההולם עומד על 2-4 שנות מאסר בפועל.

26. באשר לגזרת העונש בתוך המתחמים, נתתי משקל להודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, ללקיחת האחריות ולחיסכון בזמן השיפוטי. עוד שקלתי את עברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל הרשעות קודמות בתחום הסמים ואת העובדה שעונשי מאסר בפועל, ואף העובדה שעונש מאסר על תנאי ריחף מעל ראשו במועד ביצוע העבירות, לא הרתיעו אותו מביצוע. נוכח האמור מצאתי למקם את העונש בחלק האמצעי של מתחמי העונש שקבעתי.

27. אשר על כן, אני מטיל עונשים כדלקמן:

- **8 חודשי מאסר בפועל** בגין האישומים הראשון והשני; ובנוסף, **שלוש שנות מאסר בפועל** בגין האישום השלישי.

- אני מורה על הפעלת עונש מאסר על תנאי בן 7 חודשים אשר הוטל במסגרת ת"פ 64274-07-18, 4 חודשים במצטבר ו-3 חודשים בחופף, כך **שסך הכל ירצה הנאשם עונש של 4 שנים, בניכוי ימי מעצרו מיום 8.11.21.**

- 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יורשע בעבירות סמים מסוג פשע.
- פסילת רישיון נהיגה של הנאשם למשך 5 שנים.
- אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך 5,000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.4.2023.
- אני מכריז על הנאשם כ"סוחר סמים" כמשמעות המונח בפקודת הסמים המסוכנים וכן מורה על חילוט הרכוש שפורט בכתב האישום המתוקן כמפורט להלן - טלפון נייד מסוג איפון בבעלות נאשם 1; טלפון נייד מסוג רדמי בבעלות נאשם 1; רכב מאזדה ל"ז 61-042-65 בבעלות נאשם 1.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ג, 09 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.